Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

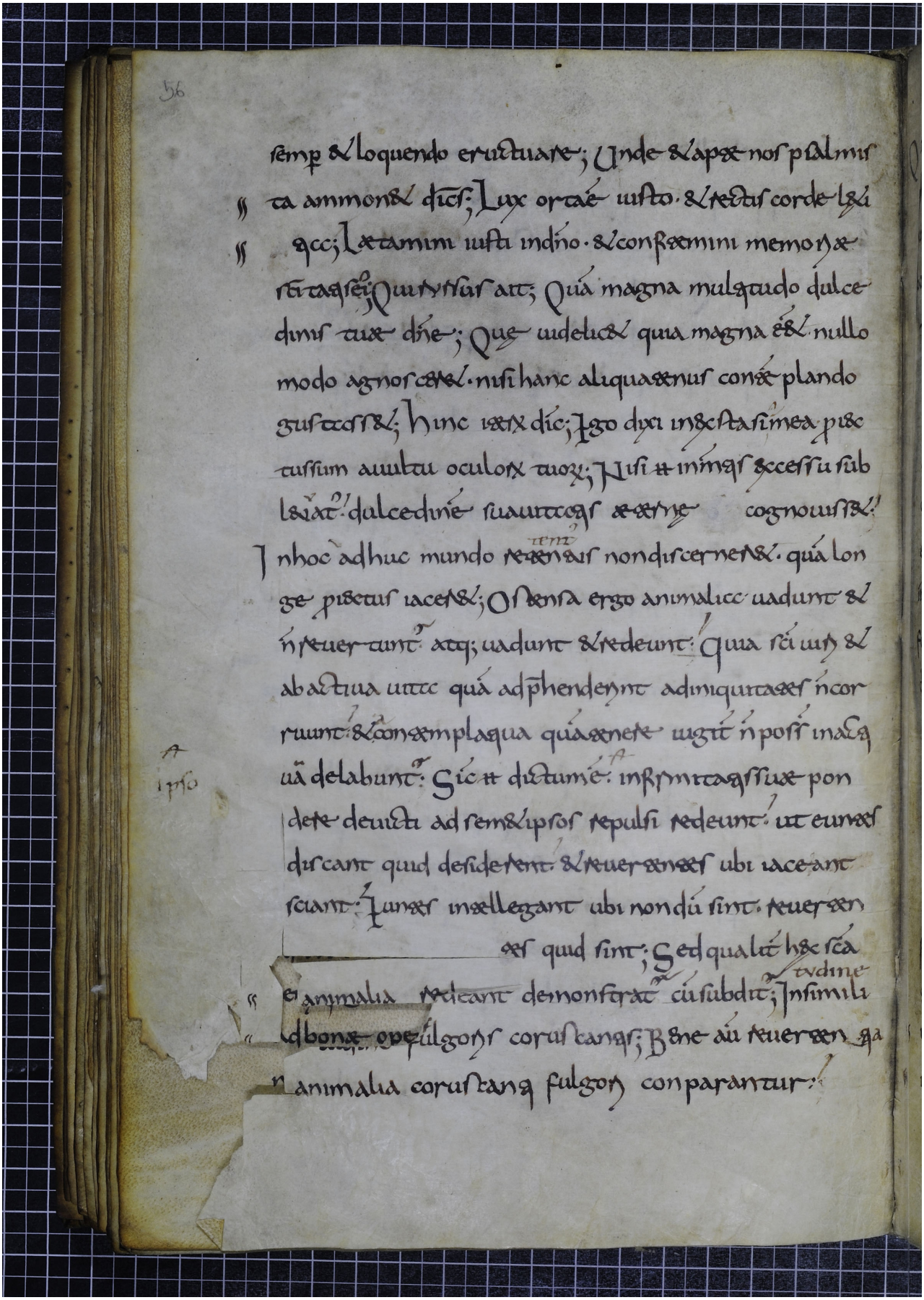

56

semp & loquendo eructuare; Unde & apse nos psalmis
ta ammonet dicens; Lux ortae iusto. & rectis corde lae
titia; Laetamini iusti in dno. & confitemini memoriae
sanctitatis eius; Quid ergo ait; Quia magna multitudo dulce
dinis tuae dne; Quae uidelicet quia magna est nullo
modo agnoscere nisi hanc aliquatenus contemplando
gustauerit; Hinc iste dic; Ego dixi in excessu meo pro
cul sum a uultu oculorum tuorum; Nisi enim in mentis excessu sub
lata fuerit dulcedine suauitatis eius cognoscere
In hoc adhuc mundo tenentur non discernere. quia lon
ge positus iacet; Ostensa ergo animalia uadunt &
non reuertuntur atq; uadunt & redeunt: Quia rei uim &
ab actiua uita quam apprehendunt ad contemplatiua non cor
ruunt: & contemplatiua quam tenere uigent non possunt ma
gna delabuntur: Sicut dictum est: infirmitate sublimitatis pon
dere deuicti ad semetipsos repulsi redeunt: ut eum
discant quid desiderent: & reuertentes ubi iacent
sciant: Iterum intellegant ubi nondum sint: reuertentes
quid sint; Sed qualiter haec sca
animalia redeant demonstrat cum subdit; In similitudine
bonae operis fulgorum coruscantium; Bene ait reuertentia
animalia coruscantia fulgori comparantur: